

HET KROEGJE BIJ SLUIS TWEE

Blijspel in drie bedrijven

door

JOH. E.G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET KROEGJE BIJ SLUIS TWEE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JOH. E.G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00 of rechten@toneelfonds.be
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Sien - de vrouw van Gradus

Gradus - baas van Sluis Twee

Kareltje - hun zoon

Pronk - turfschipper

Zwaantje - zus van Kareltje

Grietje - buurvrouw

Albert - een gast

Tetske - een gast

Jan Bakker - reiziger in snoepgoed

DECOR:

Het interieur is een ouderwetse bruine kroeg met een tafeltje waaraan een paar stoelen en een bar, waaraan je alleen maar kunt staan. Er is een raam met gescheurde vitrage. Aan de wand oude verkleurde reclamebiljetten, een kalender en oude spiegel en kapstok met een oude jas er aan. Achter de bar is de deur naar de keuken. Links twee deuren waarvan een naar het toilet en de andere naar de schuur/tuin. Rechts twee deuren waarvan een naar de zolder en de andere als toegangsdeur naar de kroeg. Boven de deur een winkelbel.

EERSTE BEDRIJF

Gradus zit bij de tafel op een stukje krant te krabbelen met een stompje potlood die hij ook nog zo'n beetje afknauwt. Hij heeft het duidelijk moeilijk met de rekenarij. Sien zit erbij te aardappels schillen en er plompt regelmatig eentje in de emmer.

SIEN: Wat zit je toch steeds te zuchten Gradus? De boel in de war?

GRADUS: Nee meid, dat is het niet.

SIEN: Wat is het dan? Te moeilijk?

GRADUS: Nou nee... eh ja... Dat rekenen, dat gaat mij niet zo best af.

SIEN: Kan ik dat dan misschien ook beter voor je doen?

GRADUS: Jij denkt toch zeker niet, dat jij dat beter kunt als ik?

SIEN: Ho, ho, ho mannetje. Ik heb de lagere school wel afgemaakt, dus ik kan best een rekensommetje maken hoor.

GRADUS: Maar dit zijn geen gewone rekensommetjes meid, 't gaat hier om de eurootjes, die wij wel of die wij niet hebben in te komen. Ha en daar komt trouwens bij, dat ik de lagere school ook bijna heb afgemaakt.

SIEN: Wat is het probleem dan?

GRADUS: Nou, dat is nogal duidelijk. Wij gaan langzamerhand achteruit en dat is niet de bedoeling.

SIEN: Is het zo erg dan?

GRADUS: Nou ja. Luister. Wij betalen voor een liter jenever op dit moment, vier gulden en vijf en twintig cent. Nou en als wij nu normaal schenken, dan halen wij er zo'n twintig glaasjes uit. Dus dat is eh... (*krabt achter zijn oren*) twintig maal vijfentwintig cent, dus eh... vijf gulden, dan verdienen wij daar eh.... eh.... vijf en zeventig cent op. Dat is niet genoeg. Daar moet het onderhoud van af, de verwarming en nog wat dingen, zoals de glazen, die gaan ook niet eeuwig mee.

SIEN: Dan moet je wat zuiniger schenken, dan haal je er makkelijk een en twintig of twee en twintig uit en dat scheelt toch ook weer gauw vijftig cent.

GRADUS: Dat is niet genoeg. (*Kareltje komt binnen*)

KARELTJE: Ja, graag koffie en ook een goeie morgen.

GRADUS: Morgen Karelkje.

SIEN: Dag mijn jongen, de koffietijd is al een tijdje voorbij, dan moet je wat vroeger opstaan.

KARELTJE: Maar het is gisteravond laat geworden.

GRADUS: Voor ons ook, maar wij zijn er toch ook weer vroeg bij?

SIEN: Pa is net aan het rekenen geweest en...

KARELTJE: Oh ja? Goh, wat knap.

GRADUS: De zaken gaan niet meer zo goed jongen. Er moet wat gebeuren anders gaat het niet goed met ons hier. Wij moeten bezuinigen of meer omzetten. Ik weet alleen niet hoe?

KARELTJE: Een beetje water in de fles kan geen kwaad en dat proeven ze hier toch niet.

SIEN: Nee jongen, dat gaat niet. Zo zijn wij niet grootgebracht. *(het is een ogenblikje stil, ieder denkt na)*

KARELTJE: Misschien moeten wij... ach nee, dat wordt toch niks.

SIEN: Wat bedoel je?

KARELTJE: Nee, laat maar zitten. Daar zijn jullie toch te ouderwets voor.

GRADUS: Wie? Wij te ouderwets? Wij gaan altijd met de tijd mee, maar wij kunnen het toch ook niet helpen, dat die stinkende vrachtauto's ons de voet dwars zetten. Dus zeg op wat je in gedachten hebt. We kunnen het altijd nog afkeuren.

KARELTJE: Nou, ik dacht er aan om wat meer uit de keuken te gaan verkopen.

SIEN: Uit de keuken te gaan verkopen? Wat bedoel je daarmee?

KARELTJE: Nou, ik dacht aan een bal gehakt of een gebakken ei of zo.

GRADUS: Lijkt mij niks. Wat is daar nu aan te verdienen?

KARELTJE: Nou, en ma kan misschien ook nog wel wat groente uit onze tuin verkopen. Rooie kool en prei en zo.

SIEN: En ik straks door het leven gaan als Sieneke Prei zeker. Nee dank je wel.

GRADUS: Alhoewel, nu ik er over nadenk. Het is wel een idee en het brengt wel geld op.

KARELTJE: En een extra varkentje in het hok?

GRADUS: Hoe bedoel je?

KARELTJE: Nou luister. Wij hebben zelf altijd een varken in 't hok. Nou, dat kunnen er best twee worden of nog meer. Kijk es, als wij die mensen die hier komen eten nou eens extra grote porties geven...

GRADUS: Grote porties??? Kleine zul je bedoelen.

KARELTJE: Nee, grote!! Kijk, de mensen betalen voor die grote portie en vertellen het verder, dat je hier zo veel te eten krijgt. Prima reclame. Maar... er blijft dan altijd wat over en dat hebben ze al betaald. Dat geven wij nu dus weer aan die varkens, die worden dan voor noppes dik en vet. Slachten die hap en weer aan diezelfde mensen verkopen. Is dat kassa of is dat kassa? Nou??

SIEN: Als ik dat zo hoor, lijkt mij dat niet zo gek. Wat jij Gradus?
(buiten klinkt de hoorn van een schip)

GRADUS: Daar moet ik eerst eens even over nadenken. Ik moet eerst maar eens even de sluis en de brug bedienen.

KARELTJE: Het is toch een goed idee hè ma?

SIEN: Het is in ieder geval te proberen.

KARELTJE: Gewoon doen. Ik zal wel eens even wat reclame gaan maken. *(deur gaat open en Pronk komt binnen)*

PRONK: Dag lui, alles goed met jullie? Mooi, geef mij dan maar eens een jonkie.

SIEN: Komt er al aan Pronk. *(schenkt in, maar niet helemaal vol)*
Alsjeblieft Pronk.

PRONK: Raar glaasje niet?

SIEN: Wat bedoel je Pronk?

PRONK: Alleen de onderste helft zit vol.

SIEN: Oh... eh... ja.

KARELTJE: Wij moeten bezuinigen Pronk. Minister heeft het zelf gezegd.

PRONK: Nou ja, als jullie dan ook maar op de prijs bezuinigen, dan is het niet zo erg.

SIEN: Nou nee, dat gaat nou net niet.

PRONK: Ja, dan zal ik in het vervolg ook maar op mijn bezoek aan jullie moeten bezuinigen. Dus kom ik hier niet zo vaak meer en zal ik wat vaker naar de kroeg van Pieter Maatje moeten. (*Sien vliegt naar de bar en haalt de fles en schenkt gauw het glaasje van Pronk zo vol dat het over loopt*)

SIEN: Zo was het niet bedoeld hoor. Het was maar een grapje.

PRONK: (*kiept zijn glas achterover en buigt zich over de tafel om ook de rest nog op te likken*) Hai toch, dat is toch zonde om dat te laten liggen. Doe me nog maar eentje. (*Sien schenkt in*)

SIEN: Alsjeblieft. Wat je net zei, dat meende je toch niet hè?

PRONK: Als mijn glas goed vol is? Welnee mens, dan heb ik toch niet te klagen?

KARELTJE: Eigenlijk moest je er nog een lekkere gehaktbal bij hebben.

PRONK: Nou, als dat zou kunnen met een lekkere lik mosterd erbij. Nou, dat zou er wel in gaan, jammer dat jullie dat niet hebben.

KARELTJE: Wie weet wat er gebeurt als je hier weer langskomt. Alles kan hier. Dat regel ik.

PRONK: Ja, jij regelt wat. (*gaat staan*) Schrijf het maar even op Sien, op de terugreis rekenen we dat wel even af.

SIEN: Ja, dat is goed. (*Pronk wil af gaan maar Zwaantje komt op*)

PRONK: Nou, kijk eens aan, daar hebben wij Zwaantje, de bloem van het dorp. Wat zeg ik, de mooiste meid van het dorp. Hoe is het met jou, wil je ook een jonkje van mij?

ZWAANTJE: Ach rare kerel, doe niet zo raar.

PRONK: Nah en ik bedoel het zo goed. Zelf weten meid, ik bied het niet weer aan. (*gaat af*)

KARELTJE: Je had ja moeten zeggen, zo verdienen we niks extra's.

ZWAANTJE: Doe niet zo gek. Ik lust geen jenever en pa vindt dat ook niet goed.

KARELTJE: Ach meid, ik had je toch een glaasje water gegeven.

SIEN: Dat kun je niet maken Karelkje.

KARELTJE: En waarom dan niet, hij kan daar niets van zien en geld is geld of niet soms?

SIEN: Daar heb je wel gelijk aan, maar het is gemeen om die man

voor een glas water zo veel te laten betalen.

KARELTJE: Als wij geld willen verdienen, dan moet er wat gebeuren, net als met die varkens in het hok.

SIEN: Hoe stel je je dat eigenlijk voor met die gehaktballentoestand.

ZWAANTJE: Gehaktballentoestand???

KARELTJE: Ja meid, ik heb het allemaal voor elkaar. Jij gaat in de bediening, ik neem de orders op en ma gaat in de keuken.

ZWAANTJE: En pa dan?

KARELTJE: Pa moet voor de klanten zorgen, die moet ze naar binnen praten enneh... eigenlijk moesten we er ook slaperij bij hebben, net als in een hotel.

SIEN: Jij grijpt te hoog jongen, dat redden wij nooit. Waar zouden die lui moeten slapen?

KARELTJE: In het stro op de zolder. Er komen hier zo veel stadse lui langs en die willen best eens weten hoe dat het toe gaat op het platteland. Nou, wij zullen ze dat wel leren. (*Gradus komt weer op*)

GRADUS: Zo, die centjes zijn weer binnen. Heeft hij zijn borrel ook al betaald?

SIEN: Zou hij op de terugreis doen.

GRADUS: Heb je ze wel genoteerd?

SIEN: Nee, maar ik doe het direct. (*doet dat*)

KARELTJE: Hij wilde Zwaantje ook nog een borrel geven, maar die heeft zij geweigerd.

GRADUS: Gelijk heeft ze.

KARELTJE: Nee, ze heeft geen gelijk. Ze had hem moeten aannemen, want dan wordt er wat verdiend.

GRADUS: Zij krijgt geen jenever. Dat wil ik niet hebben.

KARELTJE: We hadden haar toch een glaasje water gegeven.

GRADUS: Dat ziet die man toch als je dat glas onder de kraan houdt, sufferd.

KARELTJE: Ja, eerst natuurlijk water in een jeneverfles doen en dan uitschenken.

GRADUS: Soms heb jij heldere momenten.

KARELTJE: Klaar, dan doen we dat in het vervolg.

SIEN: Maar hoe weet zij nou hoe je daar mee omgaat met dat jenever drinken.

KARELTJE: Wacht maar even. *(gaat naar achteren)*

SIEN: Komt dat wel goed Gradus, ik bedoel maar...

GRADUS: Wij zullen wel moeten als wij het hoofd boven... *(Kareltje weer op met fles water)*

KARELTJE: Zo, nou schenk ik jou een in en breng hem aan jou. *(doet dat. Zwaantje zit met het glas in de hand en kijkt hulpeloos om zich heen)* Nou, drink er eens uit. Toe nou, bijt er es een plakkie af. Kiep het maar ineens naar binnen. *(Zwaantje doet dat, verslikt zich en krijgt een hoestbui. Sien klopt haar op de rug)*

SIEN: Het lijkt mij niks, dat hele idee van jullie is niks. Ze kan er wel in blijven. Stil maar meid, het komt wel goed.

ZWAANTJE: Hai, wat smaakt dat raar uit zo'n klein glaasje. *(Grietje komt binnen met een klein limonadeflesje in haar hand)*

GRIETJE: Dag lui, hé, wat is er hier aan de hand?

ZWAANTJE: Ik heb mij verslikt in een glaasje wa...

KARELTJE: Ja, in een stukje waringigitus.

GRIETJE: In een stukje waringi... gi. Ja, wie doet dat nou ook?

KARELTJE: Zij daar natuurlijk.

GRIETJE: En waar is de rest van die waririri... dinges nou dan... *(kijkt om zich heen)*

KARELTJE: Het was net het laatste stukje.

GRIETJE: Nou, dan moet ze een beetje water drinken.

GRADUS: Dat hebben we haar dan ook gegeven.

GRIETJE: Ja, ja, en in een jeneverglasje.

ZWAANTJE: Ja, ik moest het leren hè.

GRIETJE: Om je te verslikken?

KARELTJE: Nee, natuurlijk niet.

GRIETJE: Oh, om te leren water drinken dan zeker?

SIEN: Wat kwam je eigenlijk doen Grietje?

GRIETJE: Graag twee maatjes jonge. *(geeft flesje en Sien, schenkt*

de jenever erin door een klein trechttertje)

KARELTJE: Ik ga nog even aan 't werk in de tuin.

GRADUS: Dan ga ik jou even helpen. *(gaan beide af)*

GRIETJE: Zeg, hebben jullie het al gehoord van vrouw Koekoek?

SIEN: Nee, ik weet nog nergens van, vertel.

GRIETJE: Nou, ze hebben haar gevonden met de postbode.

ZWAANTJE: Waren zij ze dan kwijt?

SIEN: Ga jij maar vast beginnen met de bedden te verschonen
Zwaantje, dan kom ik je zo direct wel helpen.

ZWAANTJE: Goed ma. *(gaat af)*

SIEN: Zeg, het is toch niet waar van die twee hè?

GRIETJE: Ja hoor, ik heb het zelf gehoord.

SIEN: Van wie heb je dat dan gehoord?

GRIETJE: Dat kan ik natuurlijk niet zeggen, maar het is wel waar
hoor.

SIEN: Je kunt mij toch wel vertellen van wie je dat hebt. Ik vertel het
niet verder, dat weet je toch?

GRIETJE: Nou, goed dan. Jantje van Pieter Boonstra, die zou het
gezien hebben.

SIEN: Jantje van Pieter Boonstra, die ouwe kletstante? Nou, dan zou
ik maar voorzichtig zijn met het verder te vertellen.

GRIETJE: Nou, als ik lieg dan lieg ik in commissie. Je schrijft het wel
even op hè? *(gaat af)*

SIEN: Sodemieter, zo'n vrouw Koekoek. Nou, maar dan moet ik eerst
even naar de buurvrouw. *(gaat door de schuur af en Pronk komt
er in)*

PRONK: Nah, niemand te zien? Dat is vreemd, anders staan ze altijd
klaar om mij in te schenken, maar nu... *(Kareltje komt binnen)*

KARELTJE: Oh goeiedag Pronk. Ik meende al dat ik de bel hoorde.

PRONK: Ja jong, ik ben er al weer. 't Schip ligt vast en die jongen
van mij, die zorgt er wel voor dat de turf in het schip komt. En
toen zei de vrouw, dan kun jij mooi even wat boodschappen
gaan doen. En ik heb een lijstje meegekregen. *(haalt dat te
voorschijn)* Een pond luie wijvenkost, ja dat zijn boekweitgrutten
en een stukje Sunlightzeep, een zakkie blaauw en een pond

kapucijners. Straks op de terugreis nog even langs de slager voor een lekker stukkie spek en we kunnen weer een paar dagen verder.

KARELTJE: Kerel. Maar dan heb jij het druk. Wat gebruiken?

PRONK: Doe maar een heldere borrel.

KARELTJE: Komt er aan... Kijk AUB.

PRONK: AUB???

KARELTJE: Ja, asjeblijft.

PRONK: Dus eigenlijk AJB.

KARELTJE: AJB???

PRONK: Ja, asjeblijft.

KARELTJE: Mag ook. *(de deur gaat open en er komen een jongen en een meisje binnen met een rugzak, opgerolde deken, steelpannetje enzovoort)*

ALBERT: Goeie dag saam.

TETSKE: En van mij ook.

KARELTJE/PRONK: Goeiedag.

ALBERT: Wij wilden wel graag iets drinken.

KARELTJE: Zeg het maar, wat zal het zijn.

ALBERT: Doe mij maar een glas ranja.

TETSKE: En mij een glas rojo, maar sinas mag ook.

KARELTJE: Je kunt hier alle soorten krijgen als het maar ranja is.

TETSKE: Nou, ranja dus.

KARELTJE: Goed, twee ranja dus. *(doet dat)*

ALBERT: Even een vraag, kunnen we hier ook overnachten?

TETSKE: Of hebben jullie hier bed en breakfast?

KARELTJE: Wat moeten we hier hebben?

TETSKE: Bed en ontbijt.

KARELTJE: Ontbijt???

TETSKE: Ontbijt? Dat is 's morgens een broodje met een gebakken eitje en zo.

KARELTJE: Oh, bedoel je dat, zeg dat dan.

ALBERT: Maar kan dat hier?

KARELTJE: Oh... eh... ja, dat doen we hier al jaren zo.

ALBERT: Maar waarom heb je dan geen bord buiten op de muur waar dat op staat? Ik bedoel Bed en Breakfast.

KARELTJE: Eh... dat komt omdat, eh... ik er net mee bezig was een nieuwe te maken.

PRONK: Jullie komen zeker uit de stad?

TETSKE: Kunt u dat aan ons horen?

PRONK: Nou, jongelui, die er zomaar op uit trekken? Dat moeten haast wel stadsen zijn.

ALBERT: Wij zijn wat je noemt nogal vooruitstrevend, zeg maar gerust vrijgevochten en wij trekken er met ons rugzakje een week of wat op uit.

PRONK: Alles lopend?

ALBERT: Gedeeltelijk, we gaan ook veel met de bus.

PRONK: Nou, jullie hebben wel lef hoor.

TETSKE: Maar hebben jullie nu nog kamers vrij?

KARELTJE: Nou, eigenlijk zit het zo, dat wij vol zitten. Jullie kunnen alleen nog op de hooizolder terecht om te slapen, maar wij hebben geen dekens meer over.

TETSKE: Maar dat geeft niks, wij hebben slaapzakken in elkaar genaaid en dat gaat prima hoor.

KARELTJE: Alleen kunnen jullie natuurlijk niet bij elkaar slapen.

ALBERT: Oh nee? Waarom dat niet?

KARELTJE: Nou... eh... ja, eh. Hoe zal ik het zeggen eh... eh... eh...

ALBERT: Je denkt natuurlijk dat wij eh... eh,... en... eh doen?

KARELTJE: Precies.

ALBERT: En daarom kunnen wij niet bij elkaar slapen?

KARELTJE: Precies.

TETSKE: Maar als wij bij elkaar slapen is er toch niets aan de hand?

KARELTJE: Oh nee?

TETSKE: Nee!! Als wij wakker blijven, ja, dan wel.

PRONK: Maar jullie zijn toch niet getrouwd wel?

ALBERT: Nee, dat niet.

PRONK: Ja, dan ligt dat toch wel wat gevoelig hè?

ALBERT: En als verloofden dan?

KARELTJE: *(toeschietelijk)* Ja, dan ligt het heel anders. Dan kan het wel.

TETSKE: Nou, gelukkig dan maar. Wijs ons dan maar eens even de weg. Naar boven zeker?

KARELTJE: Dat heb je goed. Ga maar mee. *(ze verdwijnen naar boven. Sien komt op)*

SIEN: Hé, zit je hier alleen? Waar zijn de anderen?

PRONK: Jouw zoon is naar de hooizolder met een meid en...

SIEN: Wat zeg je me daar?? Met 'n meid naar boven, maar dat kan niet. Daar moet ik direct achteraan, ik...

PRONK: Laat me nu even uitpraten, er was ook nog een jongen bij.

SIEN: Maar wat moeten zij dan op de hooizolder?

PRONK: Ik heb begrepen, dat zij daar gaan slapen en misschien ook wel wakker blijven. Zij kwamen voor een bed en breekwat.

SIEN: Bed en breek wat? Wat willen zij dan breken?

PRONK: Nee, zij willen niets breken. Maar dat betekent brood met een gebakken ei en zo. Ja, lui uit de stad hè.

SIEN: Wat Karelkje zich nou weer op de hals heeft gehaald? Bed en breekwat. Ik weet niet of dat allemaal wel goed komt. *(Grietje komt binnenvliegen)*

GRIETJE: Heb je het al gehoord? De derde sluis is in barrels. De ouwe Boneschanker heeft er met zijn praam tegen aan gezeten en de hele boel is kapot.

SIEN: Hoe kan dat nu weer?

PRONK: 't Is toch zeker niet waar hè? Hoe lang gaat dat duren, want nu kan ik hier ook niet weg. Hoe heeft dat kunnen gebeuren?

GRIETJE: Het schijnt dat hij er met z'n zatte kont tegen aan is gevaren.

SIEN: Met zijn kont? Daar gaat de sluis toch niet van stuk?

GRIETJE: Ach wat, die vent is meer ladderzat dan nuchter.

SIEN: Ach heremijntijd nog aan toe, nou ligt alles op zijn gat.

PRONK: Ja en niemand die de schade vergoedt. Nou, ik ga eerst maar even naar de slager en dan maar gauw naar de derde sluis. Eh... schrijf het maar even aan, Sien. (*gaat af, Albert, Karelkje en Tetske komen er weer in*)

ALBERT: Nou, het is geen luxe boel, maar we kunnen ons er toch wel even mee redden.

KARELTJE: Ja, kijk, wij krijgen volgende week waarschijnlijk de aannemer om er over te praten. En dan gaat het gebeuren.

TETSKE: Maar daar hebben wij nu dus niets aan.

KARELTJE: Nee, maar als je dan weer komt, dan kunnen jullie je lekker wassen en ook eh... hoe heette dat ook weer?

TETSKE: Douchen.

KARELTJE: Ja precies, dat bedoelde ik.

SIEN: Wat moesten jullie met elkaar op de zolder?

KARELTJE: Dit zijn onze gasten ma. Zij blijven hier een dag of wat om de omgeving eens in ogenschouw te nemen.

GRIETJE: Dan moeten zij gauw naar de derde sluis gaan, want daar is heel wat te beleven.

KARELTJE: Wat is er bij de derde sluis nou meer te zien dan bij ons?

GRIETJE: De hele boel is kapot. Ouwe Boneschansker heeft de sluisdeuren finaal aan barrels gevaren.

KARELTJE: Dat meen je niet?

GRIETJE: Ja hoor, 't is echt waar.

ALBERT: (*tegen Tetske*) Dan gaan we daar eerst maar eens even heen. Is dat links of is dat rechtsaf?

KARELTJE: Rechtsaf.

ALBERT: Mooi zo. (*gaan beiden af*)

SIEN: Heb jij een bed kapot gemaakt Karelkje?

KARELTJE: Ikke? Nee, hoe kom je daar zo bij?

SIEN: Pronk zei dat. Bed en breek wat, daar had hij het over.

KARELTJE: Ach ma, je begrijpt er ook niks van. Die twee, dat zijn onze eerste gasten in het hotel.

GRIETJE: Hotel??? Hotel zeg jij?? Waar is die dan?

KARELTJE: Hier, op deze plaats. Dit wordt hier een hele grote zaak.

GRIETJE: Hoe, hoe gaat dat dan allemaal? Kom op, vertel mij er alles eens van.

KARELTJE: Nee Grietje, dat blijft voorlopig nog even geheim. Je mag er ook nog met geen mens over praten.

GRIETJE: Oh nee, van mij zal geen mens wat horen. Ik heb een slot op de mond, maar eh... ik moet nu eerst even weg. Ik heb de aardappeltjes geloof ik nog op staan. Ze kunnen wel aanbranden. *(gehaast de deur uit)*

SIEN: Jongen toch, waar ben je toch mee bezig?

KARELTJE: Alles onder controle moe en denk er maar om. Wij gaan nu geld als water maken. Let maar op.

SIEN: Ik weet het niet. *(Gradus komt op met spa of schoffel in de hand)*

GRADUS: Hoe zit dat eigenlijk met jou, Karelkje? Jij wilde in de tuin aan het werk, ik zeg dat ik je wil helpen en het eind van het liedje is dat ik alles al haast heb gedaan.

SIEN: Ik ben blij, dat je er bent Gradus. Het is hem geloof ik in zijn bol geslagen. Hij wil alles afbreken en hij heeft de hooizolder ook al verhuurd.

GRADUS: Wat zeg je me daar? De hooizolder verhuurd?

KARELTJE: Ach pa, ma kan het allemaal niet meer zo goed bijhouden. Er was hier net een verloofd span en die wilden hier slapen. Nou en toen heb ik ze de hooizolder voor een paar nachten verhuurd. En dat brengt leuk geld op. Geld wat wij toch zo nodig hebben?

GRADUS: Nou ja, kijk, wij zijn natuurlijk nog niet armlastig en...

KARELTJE: En dat willen wij ook niet worden toch? Nou en die ouwe zolder? Daar ligt nooit iets anders als wat oud spul en droge bonen. Deze mensen betalen drie gulden per persoon per nacht. Kun jij ze sneller verdienen?

GRADUS: Verrek, maar dat is leuk werk. Alleen, daar staan toch geen bedden?

KARELTJE: Zij hebben, hoe zeiden ze dat ook weer? Eh... oh ja. Ze hebben slaapzakken bij zich?

GRADUS: Wat zeg je? Slaapzakken?

KARELTJE: Nou, ze hebben van oude dekens een soort zak genaaid en daar slapen ze in.

GRADUS: En het eten dan?

KARELTJE: Nou, zij bestellen een eh... ontbijt, ja, dat is gewoon brood met een gebakken ei en daar betalen zij de man ook weer een gulden vijftig voor.

SIEN: Zo veel?

KARELTJE: Ja luister als zij gewoon een broodje met gebakken ei bestellen, dan kan het wel voor vijftig cent, maar nu willen zij een ontbijt. Dat kost een gulden vijftig, maar dan krijgen zij ook een plak brood met een gebakken ei.

SIEN: Wat is dan het verschil?

KARELTJE: Een gulden de man.

SIEN: Jij bent de duivel van de staart gegleden jong.

GRADUS: Nee, die jongen heeft zakelijk inzicht.

KARELTJE: Precies en daarom moeten wij onze naam veranderen in hotel/café in plaats van alleen maar café.

GRADUS: Nou, dat hoeft nou ook weer niet zo snel.

KARELTJE: Ja natuurlijk wel, dat hoort toch veel voorname. En als het wat duurder lijkt, nou, dan kun je ook meer vangen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto